

טבעת הפיות

אדם קטן זקן עם כינור תחת זרועו ירד במדרגות רבות עד שהגיע בסוף לרחוב. כשהוא גרר את רגליו לאורך הרחוב הוא החזיק חזק את מעילו צמוד לצווארו כי האוויר היה צונן והוא הרגיש את הקור. בפינת הרחוב הראשונה עצר ושם את כינורו לכתף כדי לנגן, אך אז ראה שוטר ממול ברחוב. הוא מהר שם את כינורו שוב תחת הזרוע והמשיך לאורך הרחוב. הוא עבר מרחק רב עד שעצר שוב. המקום היה מלא אדם ומאות עברו לידו אך איש לא עצר כדי לשמוע את נגינתו ואיש לא שם פרוטה בספל פח העומד לרגליו. דמעות הופיעו בעיניו של האיש הזקן. כולם היו עסוקים מדי כדי לשמוע את הנגינה. כשבערב חזר לכוון ביתו בעליית הגג רגליו היו עייפות מאוד והוא גרר אותם יותר מאשר בבוקר. גבו היה כפוף יותר וראשו מורד והדמעות הפריעו לו לראות. הוא עצר ונח בכל

קומה ולפני דלתות עליית הגג נפל על ברכיו. הוא ישב ונח קמעה, ואז אחז בידית הדלת וקם על רגליו. אישה בעלת שערות שבה באה לקראתו עם חיוך קטן על פניה וכשראתה את פניו העצובות סבבה את ראשה ודמעות הופיעו בעיניה. "יקירתי" התייפח הזקן כשהוא בא אליה, נופל על ברכיו ושם את ראשו בחיקה. הם שתקו זמן מה ואחר כך הוא סיפר שלא קיבל אף פרוטה עבור נגינתו. "איש לא רוצה לשמוע את הנגינה של אדם

זקן!" אמר "לאיש לא איכפת שאנו רעבים וקר לנו! אבל אני יכול עדיין לנגן" הוסיף בכוח "כמו שניגנתי פעם. תקשיבי!"

והאיש הקטן קם, העביר את קשתו על המיתרים במרץ ובבטחה עד שזכוכית מנורת הנפט שלהם רעדה ושרה יחד עם צלילי המיתרים. ובמרץ שלו הוא השמיע נגינה כל כך יפה ופראית שאחותו ישבה מוקסמת. כשהזקן גמר לנגן דמותו השתנתה. הוא יישר את כתפיו, שם שוב את כובעו על הראש, התכופף, נישק לאישה הזקנה ובצעד בטוח ניגש לדלת.

"היום אכריח אותם לשים לב!" קרא "הערב אחזור עם הצלחה!"

והוא שוב ירד במדרגות ולאורך הרחוב עד שהגיע לפינה בה עברו המונים. שם התחיל לנגן את אותה המנגינה המוזרה שהלהיבה אותו בעליית הגג. אנשים אחדים היסו כשעברו לידו, אך רק דמות אחת עצרה. זו הייתה אישה זקנה, כפופת וקמוטת פנים ונשענה על מקל. היא עצרה והביטה ישר

"אך אולי זה הדבר היחיד שיכלה לתת לך"
ענתה אחותו "אל תתייאש אחי. בטוח שמחר

תמצא מי שיכיר בכשרונך." האיש הקטן שכב
זמן מה בשקט, אך אחר כך קם שוב והתחיל
לנגן. אחותו ירבה בשקט גמור והתחילה
לחלום, כי הוא ניגן אחת ממנגינות הילדות
שלהם.

בעיניו. הזקן הרגיש שהוא ראה אותה כבר
קודם, אך לא יכול היה לזכור היכן וגם לא היה
בטוח שאי-פעם הביט עליה.

בכל אופן הזיכרון נתן לו השראה והוא התחיל
לנגן שיר ערש נהדר. לפני שסיים האישה
התכופפה ושמה דבר מה בכוס הפח שלו. זה
צלצל חזק, ונשמע כאילו מטבע כסף.
"איזו נשמה נדיבה!" חשב האיש כשהוא
ממשיך לנגן.

הוא ניגן שעות, אך האישה הזקנה הייתה
היחידה שעצרה. "לפחות אוכל לקנות לאחותי
קצת אוכל חם!" אמר כשחשב על מה
שהזקנה שמה בכוס.
אך כשהביט פנימה, ראה רק טבעת ברזל
גדולה!

הוא שוב טיפס במדריגות אך היה עייף מדי
כדי לאומר דבר מה ואחותו ראתה שהוא
מיואש. הוא זרק
את הטבעת לחיקה, ניגש למיטתו ונפל עליה.
"זה הסוף!" אמר כשסיפר לה על טבעת
הברזל. "האישה התעניינה בנגינה שלי!"

עברו, בדיוק כפי שראה אותם כשפתח את עיניו בעליית הגג.

ושם הייתה גם אחותו, כפי שהייתה עוד בילדותה. הוא הביט על עצמו, וגם הוא לא היה כבר מקומט וזקן. הוא היה צעיר שוב!

כשהיא כך שקועה בזיכרונותיה סיבבה את הטבעת על אצבעה וראתה עליה הפנים של חבריה מלפני שנים רבות. כשאחיה עבר ממנגינה אחת לשניה היא ראתה שצבע הטבעת משתנה והיא נעשית גדולה יותר ויותר.

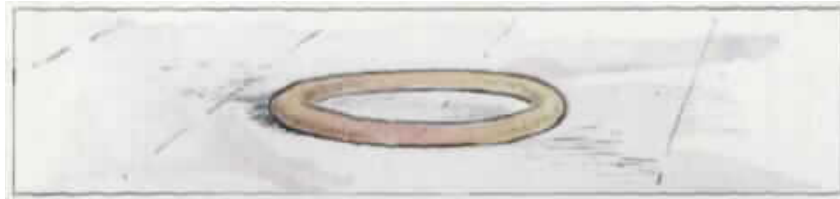
ותוך סיבוב הטבעת היא ראתה לפנייה את החברים שסובבים במעגל ושרים ביחד עם צלילי הכינור הכסופים עד שכל עליית הגג מלאה הייתה במוסיקה והדמויות קפצו מחיקה ולקחו את ידה ורקדו איתה תוך צחוק ושירה.

האיש ניגן עם עיניים עצומות אך כאשר קול השירים גבר הוא פתח את עיניו וראה את המעגל של דמויות עם אחותו ביניהם. הוא קם מהמיטה ונכנס למרכז המעגל תוך כדי הנגינה. וכשעשה כך הדמויות התרוממו באוויר ונעשו קלילות וגדולות יותר. ופתאום הכל השתנה. הוא היה בחורשה, עם עצים גבוהים מעליו, כשמסביבו מרקדים מאות גמדים ופיות וגם חברי המשחק שלו מזמנים

ורקדו סביב והפיות והגמדים רקדו במעגל מסביבם. וכשהם עברו לפני הנגן הוא ראה מבט של פיה אחת וידע שזו היא שהראתה לו את עצמה כאישה זקנה ונתנה לו את הטבעת.

האנשים, שחיו תחת חדרו בעליית הגג, רגילים היו לצליל גרירת רגליו של הזקן. כשלא שמעו אותם כבר יומיים, אמרו לבעלת הבית, האישה הטובה, שנתנה לאח ואחות העניים לגור בעליית הגג ללא תמורה. כולם עלו לבדוק..

הם דפקו בדלת עליית הגג. בפנים היה שקט מוחלט. בזהירות פתחו את הדלת והביטו. החדר היה ריק. ורק על הרצפה ראו טבעת ברזל ישנה וחלודה. טבעת הפיות.

בשמחתו הוא רקד וחיבק את אחותו ונישק לה שוב ושוב, והמשיך לנגן מנגינה מלאת אושר ושמחה. חברי ילדות שלו החזיקו ידיים